

[Fogh Rasmussen]

spejle de enkelte partiers tilslutning ved det seneste folketingsvalg. Ofte vil det forhindre genudnævnelse af et i øvrigt dygtigt rådsmedlem eller en rådsformand. Efter venstres opfattelse er det en god ting, at der som hovedregel sker genbeskikkelse til de nævnte råd; det sikrer en vis kontinuitet i arbejdet. Omvendt kan det naturligvis betyde en noget langsom tilpasning af repræsentationen i disse råd for partier med stærkt svingende vælgertilslutning.

Men i den forbindelse må det vel også være på sin plads at minde om, at medlemmerne af de pågældende råd jo slet ikke skal varetage partipolitiske interesser, men skal udgøre et folkeligt element i skatteadministrationen.

Hr. Glensgård undrede sig over, at skatteministeren og den socialdemokratiske ordfører ikke ville være med til en demokratisering af udpegningen af medlemmer og formænd til disse råd, men konsekvensen af fremskridtspartiets forslag vil jo netop være, at ministeren undertiden måtte tilsidesætte lokale indstillinger fra amtsråd eller kommunalbestyrelser, og det vil efter vores opfattelse ikke betyde en demokratisering, det vil tværtimod betyde en svækkelse af det lokale demokrati.

Der er altså mange praktiske og principielle problemer ved dette beslutningsforslag, og vi må derfor afvise det.

Hagen Hagensen (KF):

Jeg vil til at begynde med sige, at der ikke er spor tvivl om, at det har betydning at have lægfolk med i det arbejde, der skal udføres i alle de råd og nævn, der er nævnt i forslaget, men det er i forslaget overset, at det nederste led, vi har i skatteligningen, nemlig ligningskommissionerne, er valgt af kommunalbestyrelserne og derved er et bredt udsnit af disse, og det samme gælder egentlig de vurderingsmænd, der sidder i vurderingsrådene.

Der er en lang tradition, som ministeren sagde, for at genbeskikke de lægfolk, der kommer med ind i dette arbejde i skatteråd og andre tilsvarende råd, og det er noget, der er væsentligt for at bevare den lange linje i arbejdet, som skal være til stede. Nu har jeg siddet i et skatteråd i nogle og tredive år, og jeg har aldrig oplevet, at man stemte efter politisk opfattelse. Jeg har for resten aldrig

nogen sinde været med til at stemme, for man fandt simpelt hen ud af, hvordan sagerne skulle afgøres, så af den grund er der såmænd ikke så megen grund til at tale om, at man skal sørge for, at rådenes udpegning er i overensstemmelse med det sidst afholdte folketingsvalg.

Det ville i øvrigt også blive noget svært at gøre det, for folketingsvalg afholdes jo i utide, hvorimod der er beskikkelsesperioder af en længde på 6-8 år, netop for at sørge for, at der bliver en lang linje i arbejdet i skatteråd og vurderingsråd. Så ud fra den betragtning må jeg også sige, at man vil komme i uoverensstemmelse, hvis man kan sige det på den måde, med de senest afholdte valg. Man skulle måske i højere grad kikke på, hvordan de kommunale valg falder ud, for de afholdes dog med regelmæssige mellemrum, og det kunne der måske godt skeles til.

Når alt dette er sagt, vil jeg gerne sige, at det er helt klart, at der bliver et efterslæb, som ministeren kaldte det, når henses til den udpegning, der i årenes løb har fundet sted. Da jeg for masser af år siden fik med dette arbejde at gøre, var det konservative folkeparti – skønt et stort parti – meget tyndt repræsenteret i skatterådene, hvorimod det radikale venstre, uvist af hvilken grund – jo, jeg kender for resten godt grunden – havde en ganske betydelig overrepræsentation, som de ikke har mistet endnu. Det må også siges, at det måske er lykkedes for os i årenes løb gennem udpegning af folk, der egnede sig til hvervet, at bevare flere, end det stemmetal, der var ved sidste folketingsvalg, skulle give os.

Jeg undrer mig bare over, at dette forslag kommer frem nu, og at man synes, det er så afgørende at få det frem nu, når man for ca. to år siden foretog en meget grundig gennemgang af et forslag til skattestyrelseslov, før den blev lov, hvor der ikke blev rejst én eneste røst imod det, der har været gængs lige siden 1903, nemlig at det var ministeren, der frit beskikkede medlemmer til skatterådet, for nu at tage dét. Der havde måske været grund til dengang at drøfte disse forhold. Det gjorde man ikke, men anerkendte altså denne beskikkelsesret, som ministeren har, og den vil jo også, som han har sagt det, blive brugt på den måde, som vi har kendt det, nemlig at man sørger for at bevare de gode folk, man har fået ind. Man får dem jo ofte